

tui: Audiui orationem tuam, & vidi lacrimas tuas, & ecce sanavi te: die tertio ascendes templum Domini. 4. Reg. 20. 5.

Domini: hinc propitius erit cunctis, qui in toto corde requirunt Dominum. 2. Paralip. 30. 17. de & v. 9.

Et invenisti cor ejus fidele coram te: & percussisti cum eo scelus, ut dares ei terram Chananzai, Hethai, & Amorriai, & Pherozai, & Jebusai, & Gergelai, & dares semini ejus: & implesti verba tua, quoniam iustus es. 2. Esdr. 9. 8.

Sed miseris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum: propter penitentiam. Sap. 11. 24.

Quis enim permansit in mandatis ejus, & derelictus est? aut quis invocavit eum, & despectus illum? Ezech. 2. 12. & cap. 19. misericordia Dei ostenditur.

Dixi: confitebor adversum me injustitiam meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei. Psalm. 31. 5.

Iustitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus multa. Homines & jumenta salvabis Domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus. Ibid. 35. 7.

Junior fui, etenim senui: & non vidi iustum derelictum, nec semen ejus querens panem. Ibid. 36. 25.

Quantum tu Domine suaviter, & mitis, & multae misericordiae omnibus invocantibus te. Ibid. 85. 5. & Psal. 102. per totum, & 135.

Miserator, & misericors Dominus: patiens, & multum misericors. Ibid. 144. 8.

Propterea expectat Dominus, ut miseratur vestri: & ideo exaltabitur parcens vobis, quia Deus iudicii Dominus: beati omnes, qui expectant eum. Isa. 30. 18.

Ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te. Ibid. 74. 7.

Derelinquit impius, viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum, & miserabitur ejus, & ad Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. Ibid. 55. 7.

Et cum evulsero eos, convertar, & miseror eorum: & reducam eos, virum ad hereditatem suam, & virum in terram suam. Jerem. 12. 15.

Si penitentiam egerit gens illa a malo suo, quod locutus sum adversum eam: agam & ego penitentiam super malo, quod cogitavi, ut facerem ei. Ibid. 18. 8.

Ergo cum averterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, & fecerit iudicium, & iustitiam: ipse animam suam vivificabit. Ezech. 18. 27. Item: verbatim 33. 14.

Exaudivit Dominus vocem Susanna, & quia per impudicos suos: presbyteros lapsisse fuerat condemnata, per continentem puerum fuit iusto iudicio liberata. Dan. 13.

Et scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & convertimini ad Dominum Deum nostrum, quia benignus, & misericors est, patiens, & multae misericordiae, & praestabilis super malitia. Joel. 2. 13.

Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Matth. 11. 28.

Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Luc. 1. 50.

Estote misericordes, sicut & pater vester caelestis misericors est. Ibid. 6. 36.

Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiso. Ibid. 23. 43.

Benedictus Deus, & pater Domini nostri Jesu Christi, pater misericordiarum, & Deus totius consolationis. 2. Cor. 1. 3.

Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam caritatem suam, qua dilexit nos. Ephes. 2. 4.

TITULUS XIII.

Boni latentes inter malos.

Quamvis scriptum sit: Omnis caro corruperat viam suam: tamen Dominus dixit ad Nos: Te vidi iustum coram me in generatione hac. Gen. 7. 1.

Levi iustus habitavit in medio Sodomorum. Ibid. c. 13. v. 12.

Joseph in Aegypto castum & fidelem vitam duxit. Ibid. c. 39.

Samuel inter filios Heli pessimus, sanctus & innocens fuit. 1. Reg. 2.

Sub Achab & Jezabel Elias omnes, se solo excepto, reprobabat idololatrias: sed dixit ei per responsum Dominus: Et derelinquam tibi in Israel septem millia virorum, quorum genua non sunt incurvata ante Baal. 3. Reg. 19. 18. Vide de hoc etiam Romanor. c. 11. 3. 4.

Totius solus inter plurimos illos Probus & Pius. Tob. 1. 5.

Mardochaeus erat iustus, nisi quasi omnes adorabant Aman superbissimum, ipse vero Mardochaeus genua non flexerat. Esther 3. & 5. c.

Sandus Job genitilis fuit, & de Esau dicitur descendisse, quem tamen constas fide & moribus mirabiliter claruisse: Qui de se ipso dicebat: Frater fui draconum, & socius struthionum. Job 3. & 30. v. 29.

Dixit

Dixit Dominus Ezechiel: Tu ergo filii hominis, ne timeas eos, neque sermones eorum metus: quoniam increduli & subverfores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. Ezech. 2. 6. Vide etiam caput.

Daniel & socii ejus habitaverunt cum Chaldaei idololatri, qui eos ad idololatriam inducere, & a cultu veri Dei retrahere quidem laboraverunt, sed tamen boni perseverant. Dan. c. 6. & 14.

Susanna fuit castissima in Babilone, ubi sensu praesbyteri erat impudici, & iudicis iudicij. Ibid. cap. 13.

Videbatur tempore Antiochi Epiphonis, quod Judaei essent ferme omnes ad ritum Gentilium transulati, sed ingenti sunt Mathathias, & filii ejus Eleazar, & multi alii, qui in lege Dei valde stabiles fuerunt, & firmi. In Libris Machabaeorum. Vide praecipue Machab. c. 3.

Commendans Dominus fidem & devotionem Conventus de Capharnaum, dixit: Non inveni tantam fidem in Israel. Matth. 8. 10.

Joseph ab Arimathia oculus erat Discipulus Jesu: depositus tamen metu Audacter introivit ad Pilatum, & petiit Corpus Jesu. Marc. 15. 42. Matth. 27. 57. Luc. 23. 50. Joann. 19. 38.

Nicodemus princeps Judaeorum venit ad Jesum nocte, & plane conficitur: Rabbi: scimus, quia a Deo venisti magister. Joann. 3. 2.

Vir autem quidam erat in Caesarea, nomine Cornelius (inter alios improbos) religiosus, & timens Deum cum omni domo sua, faciens elemosynas multas plebi & deprecans Deum semper. Actor. 10. 1.

Honorum oppressio. Vide Oppressio honorum.

Honorum Societas. Vide Societas honorum.

C

TITULUS I.

Caecitas.

Caecitas tum corporalis, tum spiritualis.

ET eos, qui foris erant, percusserunt caecitate, a minimo usque ad maximum, ita ut ostium invenire non possent. Gen. 19. 11.

Percutit te Dominus amentia, & caecitate ac furore mentis, & palpes in meridie, sicut palpare solet caecus in tenebris, & non dirigas vias tuas. Deut. 28. 28.

Hostes vero descenderunt ad eum: porro Eliseus oravit ad Dominum dicens: Percute obsecro gentem hanc caecitate: percussitque eos Dominus, ne viderent, juxta verbum Elisei. 4. Reg. 6. 18.

Vide uti Tobias casu caecus factus. Tob. 2. 11.

Obfucarent oculi eorum, ne videant: & dorsum eorum semper incurva. Psal. 68. 24.

Dominus solvit compeditos, Dominus illuminat caecos. Ibid. 145. 8.

Excaecor populi hujus, & aures ejus aggravata, & oculos ejus claude: ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & convertatur, & sanem eum. Isa. 6. 10. Psal. & Matth. 13. 14. Marc. 4. 12. Luc. 8. 10. Joann. 12. 40. Actor. 28. 26. Rom. 11. 8. & 10.

Et audient in die illa fudi verba libri, & de tenebris & caligine oculi caecorum videbunt. Isa. 29. 18.

Tunc aperientur oculi caecorum, & aures surdorum patebunt, &c. Ibid. 35. 5. Matth. 11. 5.

Ut aperires oculos caecorum, & educeres de conclusione vinculum, de domo carceris sedentes in tenebris. Isa. 42. 7. Et ducam caecos in viam, quam nesciunt, & in semitis quas ignoraverunt, ambulare eos faciam: ponam tenebras coram eis in lucem, & praeva in recta: Haec verba feci eis, & non dereliqui eos. Ibid. 46. Surdi audire, & caeci inveniunt ad videndum. Ibid. 18.

Educ foras populum caecum, & oculos habentem: surdum, & aures ei sunt. Ibid. 45. 8.

Speculatores ejus caeci omnes, nescierunt universi: canes miti non valentes latrare, videntes vana, dormientes & amantes somnia. Ibid. 55. 10.

Palpavimus sicut caeci parietem, & quasi absque oculis attrectavimus: impigimus meridie quasi in tenebris: in caliginosis, quasi mortui. Ibid. 59. 10.

Haec cogitaverunt, & erraverunt: excaecavit enim illos malitia eorum. Sap. 2. 21.

Sinite illos: Caeci sunt & duces caecorum: caecus autem si caeco ducatur praestet, ambo in foveam cadunt. Matth. 18. 14.

Oculos habentes non videtis? & aures habentes, non auditis? Marc. 8. 18.

Predicare captivis remissionem, & caecis viam, dimittere contractos in remissionem, praedicare annua Domini acceptum, & diem retributionis. Luc. 4. 19. Joann. 9. 1.

Et

Et statim ceciderunt ab oculis ejus tamquam squame, & visum recepit, & surgens baptizatus est. *Actor. 9. 18. Vide & v. 9.*

Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cæcus, & non videbis solem usque ad tempus. *Ibid. 13. 11.*

Quia cum cognovissent Deum, non sicut Deum glorificaverunt, aut gratias egerunt: sed evanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipiens cor eorum. *Rom. 1. 21.*

Tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a via Dei, per ignorantiam, quæ est in illis propter cæcitatem cordis ipsorum. *Ephes. 4. 18. Vide & Apoc. 3. 17.*

Qui autem odit fratrem suum in tenebris est . . . quia tenebris obcæverunt oculos ejus. *1. Joan. 2. 11.*

Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, & manu tentans, oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum. *2. Petr. 1. 9.*

T I T U L U S I I

Cæci illuminantur.

Uam (albuginem) apprehendens Tobias, traxit ab oculis ejus, statimque visum recepit. *(Pater ejus) Tob. 11. 15.*

Et aperti sunt oculi eorum; & comminatus est illis Jesus, dicens: Videte, ne quis sciat, &c. *Matth. 5. 3.*

Miseratus autem eorum Jesus (duorum eorum) tetigit oculos eorum, & confestim viderunt, & secuti sunt eum. *Ibid. 20. 34.*

Deinde iterum imposuit manus super oculos ejus; & cœpit videre, & restitutus est, ita ut clare videret omnia. *Marc. 8. 22.*

Et veniunt Jericho: & proficiente eo (Jesu) Jericho, & discipulis ejus, & plurima multitudine, filius Timæi Bartimæus cæcus, sedebat juxta viam mendicans, &c. *Ibid. 10. 46.* Cœpit clamare, & dicere: Jesu fili David, miserere mei, &c. *Ib. 47.* Jesus autem ait illi: Vade, fides tua te salvum fecit: & confestim vidit, & sequabatur eum in via. *Ib. 52. Item habetur Luc. 18. 35.*

Me oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est: venit nox quando nemo potest operari. Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset, exiit in terram, & fecit lutum ex sputo, & linivit lutum super oculos ejus. Et dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloe, quod interpretatur missus: Abiit ergo, & lavit, & venit videns. *Joan. 9. 4.*

Ceræ. Vide infra Cereorum & lampadum usus.

T I T U L U S I I I

Cæremonia Ecclesiastica, seu cultus externus.

Ædificavit autem Noe altare Domino: & tollens de cunctis pecoribus & volucribus mundis, obtulit holocausta super altare. *Gen. 8. 20. Vide & Gen. 33. 20.*

At vero Melchisedech rex Salem proferens panem & vinum (erat enim sacerdos Dei altissimi) benedixit ei, & ait: Benedictus Abraham Deo excelso, qui creavit cælum & terram. *Ibid. 14. 18. Ebr. 7. 13.*

Hoc est meum pactum, quod observabitis inter me & vos, & semen tuum post te: circumcideret ex vobis omne masculinum. *Ibidem 17. 10. Vide & Exod. cap. 12. de agro Paschali.*

Et benedicuntur in semine tuo omnes gentes terræ, eo quod obedierit Abraham voci meæ, & custodierit præcepta & mandata mea, & cæremoniae legelque servaverit. *Ibid. 26. 4.*

Esto tu populo in his, quæ ad Deum pertinent, ut referas, quæ dicuntur ad eum: ostendatque populo cæremoniae & ritum colendi, viamque per quam ingredi debeant, & opus quod facere debeant. *Exod. 18. 19. Vide totum librum Levitici, & Numer.*

Præcepit Dominus fieri sibi tabernaculum cum variis utensilibus, & ministris ad ministeria ordinari ad cultum ipsius. *Exod. 25. ut patet in multis Cap. Exod.*

De otio quoque tabernaculi non exhibitis septem diebus, usque in diem, quo complebitur tempus consecrationis vestrae, septem enim diebus finitur consecratio: sicut & impræsentiarum factum est, ut ritus sacrificii completeretur. *Levit. 8. 33. cap. 10. 19.*

Sed constitue eos super tabernaculum testimonii, & cuncta vasa ejus, & quicquid ad cæremoniae pertinet, &c. *Numer. 1. 50.*

Ritus & officia Levitarum juxta cuiusque familiam distribuuntur: sic & *Ibid. 4. cap. 6. 7. 8. & 9. & 15. &c.*

David

David sanex, Salomone rege designato, numeratorum Levitarum officia designat, Moysique filii Levitici annumerantur. *1. Paral. 23.*

Templum plurimis victimis dedicatur, ac Pascha septem diebus celebratur. *1. Esdr. 6.*

T I T U L U S I V.

Cæremonia seu ritus certi in orando.

Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiæ Israel, & expandit manus suas in cælum, & ait: Dominus Deus Israel, non est similis tui Deus in calo de super & super terram deorum, &c. *3. Reg. 8. 22.* Factum est autem cum completeret Salomon, orans Dominum omnem orationem & deprecationem hanc, surrexit de conspectu altaris Domini: utrumque enim genu in terram fixerat, & manus expanderat in cælum. *Ib. 54.*

Et expandit se (Elias) atque mensus est super puerum trilus vicibus, & clamavit ad Dominum, & ait: Dominus Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Elie. *Ibid. 17. 21.*

Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua, &c. *Ibid. 18. 42.*

Tam Levitæ, quam cantores, id est & qui sub Afaph erant, & qui sub Heman, & qui sub Idithum filii, & fratres eorum vestiti bysiniis, cymbalis & psalteriis, & cytharis congebant, stantes ad orientalem plagam altaris, & cum eis sacerdotes centum viginti canentes tubis. *2. Paral. 5. 12.*

Magi procidentes adoraverunt Christum, &c. *Matth. 1. 11.*

Et progressus pusillum procidit in faciem suam, orans & dicens: Pater mi, si possibile est, &c. *Ibid. 26. 39. Marc. Item habetur Cap. 14. 35.*

Jesus Et positus genibus orabat. *Luc. 22. 41.*

Omnis vir orans, aut prophetans velato capite, deturpat caput suum. *1. Cor. 11. 4.*

Volo ergo viros orare in omni loco, levantes puras manus sine ira, & disceptatione. *1. Tim. 2. 8.*

Oratio flexis genibus. Vide Titulum Oratio.

T I T U L U S V.

Calix ira & furoris.

Consurge Jerusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem iræ ejus. *Isa. 51. 17.*

Calix in manu Domini . . . ex quo bibent omnes peccatores terræ. *Isa. 74. 8.*

Quia sic dicit Dominus exercituum Deus Israel: Summe calicem vini furoris hujus de manu mea: & propinabis de illo cunctis gentibus, ad quas ego mittam te. *Jer. 25. 15.*

Ostendisti populo tuo dura, potasti nos vino compunctionis. *Isa. 59. 5.*

Et Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ ejus. *Apoc. 16. 19.*

T I T U L U S V I.

Calix passionis.

Nescitis, quid petatis: Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? *Matth. 20. 22.*

Idem *Marc. 10. 38.*

Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecum. *Ibid. 26. 38.*

Pater, si vis, transfer calicem istum a me: Verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat. *Luc. 22. 42.*

Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis, ut bibam illum? *Joan. 18. 11.*

Calliditas. Vide Astutin.

T I T U L U S V I I.

Calumniam.

Intrudat si funus, ut devolvat in nos calumniam, & violenter subiciat servituti. *Gen. 43. 18.*

Non facias calumniam proximo tuo. *Levit. 19. 13.*

Omnique tempore calumniam sustineas . . . nec habeas, qui liberet te. *Deut. 28. 29.*

Si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam munus accepi: & epinem illud hodie, restituique vobis. *1. Reg. 12. 3.*

David

Deus humiliabit calumniatorem. *Psalm. 71. 4.*
 Feci iudicium & iustitiam: non tradas me calumbiantibus me. *Ibid. 118. 122. Vide & y. 113. 134.*
 Qui calumniatur egentem, exprobrat factori eius. *Prov. 14. 31. Vide etiam c. 22. 16.*
 Vir pauper calumnians pauperes, similis est imbi vehementi, in quo paratur lames. *Ib. 28. 30.*
 Dux indignus prudentia, multos opprimet per calumniam. *Prov. 28. 16.*
 Hominem, qui calumniatur anime sanguinem, si usque ad lacum fugerit, nemo sustinet.

Eod. c. 9. 17.

Et vidi calumnias quae sub sole egerunt, & lacrimas innocentium, & neminem consolatorum. *Eccles. 4. 1.*

Si videris calumnias egentium & violenta iudicia, & subverti iustitiam in provincia, non mireris super hoc negotio. *Ibid. 5. 7.*

Calumnia conturbat sapientem, & perdet robor cordis illius. *Ibid. 7. 8.*

A tribus timuit cor meum: & in quarto facies mea metuit: delaturam civitatis, & collusionem populi, calumniam mendacem, &c. *Eccles. 26. 7.*

Qui projicit avaritiam ex calumnia, ... Iste in excelsis habitabit. *Ista. 33. 15.*

Recede procul a calumnia. *Ibid. 54. 14.*

Hac est civitas visitationis, omnis calumnia in medio ejus. *Jerem. 6. 6.*

Advenz & pupillo, & vidua non feceritis calumniam, & habitabo vobiscum. *Ibid. 7. 6.*

Et eruite vi oppressum de manu calumiantis. *Ibid. 21. 12.*

Pater ejus quia calumniatus est, & vim fecit fratri ... ecce mortuus est iniquitate sua. *Zach. 18. 18.*

Populi terrae calumniabantur calumniam, & rapiebant violentem: egentem & pauperem affligebant, & opprimebant advenam calumnia absque iudicio. *Ibid. 22. 29. Vide & y. 7. & 12.*

Congregamini super montes Samariae, & videte insanias multas in medio ejus, & calumniam patientes in penetrabilibus ejus. *Amos 3. 9.*

Audite verbum hoc, & vacae pingues, quae estis in monte Samariae, quae calumniam facitis egenis. *Ibid. 4. 1.*

Et Viduam, & pupillum, & advenam, & pauperem nolite calumniari. *Zach. 7. 10.*

Et accedam ad vos in iudicio, & ero testis velox maledicis, & adulteris, & perjuris, & qui calumniatur mercedem mercenarii. *Malach. 3. 5.*

Orate pro persequentibus & calumiantibus vos. *Matth. 5. 44. Vide & Luc. 6. 28.*

Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis vestris. *Luc. 3. 14.*

Quare non magis injuriam accepitis? quare non magis fraudem patimini? Sed vos injuriam faciatis, & fraudatis, & hoc fratribus. *I. Cor. 6. 7.*

Capivorus Egyptiaca. Vile Egyptiaca Captivitas.

TITULUS VIII.

Capivorus Invivere.

Ergebat ergo ad omnes, qui erant in captivitate, & monita salutis dabat eis. *Tab. 1. 17.*

Tunc respondebant ei iusti dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, & pavimus, sitientem, & dedimus tibi potum? *Matth. 25. 37.*

Et Petrus quidem servabatur in carcere: Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. *Act. 12. 5.*

Dei misericordiam Dominus Onesiphori domi: quia saepe me refrigeravit, & catenam meam non erubuit. *2. Tim. 1. 16.*

Memento victoriam, tamquam simul victi: & laborantium, tamquam & ipsi in corpore morantes. *Heb. 13. 3.*

TITULUS IX.

Capivos non deservit Deus.

Fuit autem Deus cum Joseph, & miseris illius, dedit ei gratiam in conspectu principis carceris. *Gen. 39. 21.*

Hic venditum iustum non dereliquit ... descenditque cum illo in foveam. *Sap. 10. 13. Vide Gen. 37. 28.*

Angelus autem Domini per noctem aperiens januas carceris, & educens eos, dixit: Ite, & stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitae hujus. *Act. 5. 19.*

Annuus autem eis manu, ut tacerent, narravit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere, & dixitque: Nutriate Jacobo & fratribus hinc. *Ibid. 12. 17.*

Qui cum tale praeceptum accepisset, misit eos in interiorum carcerem, & pedes eorum ligavit ligno. Media autem nocte Paulus & Silas orantes, laudabant Deum. *Ibid. 16. 24.*

T. E.

TITULUS X.

Carum suam crucifigere quomodo oportet.

O Perarius ebrius non locupletabitur: & qui spernit modica, paullatim decidet. Vinum & mulieres apostatare faciunt sapientes, & arguent tentatos. *Eccles. 19. 1.*

Gibaria & virga, & onus asino: panis & disciplina, & opus servo. *Ibid. 33. 25.*

Ultionem accipite de ea: sicut fecit, facte ei. *Jerem. 10. 15.*

Ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum, ut te affigeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua. *Dan. 10. 12.*

Sicut fecisti, fiet tibi retributionem tuam convertet in caput tuum. *Abdia 4. 15.*

Intra in lutum & calca, subigens tene laterem, *Nabum 3. 14.*

Ingradiarum putredo in ossibus meis, & subter me fateat: ut requiescam in die tribulationis. *Habac. 3. 16.*

Homo agricola ego sum (proprii corporis) quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. *Zach. 13. 5.*

Verus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati, & ultra non serviamus peccato. *Rom. 6. 6.*

Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediat concupiscentis ejus. *Ibid. 7. 12. cap. 8. 12.*

Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis: quicumque enim spiritu Dei aguntur, hi sunt filii Dei. *Ibid. 8. 13.*

Osbero itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. *Ibid. 12. 1.*

Sed castigo corpus meum, & in servitum redigo: ne forte cum aliis pradicaverim, ipse reprobus efficiar. *I. Cor. 9. 27.*

Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. *2. Cor. 4. 10.*

Christo confusus sum Crucis. Vivo autem jam non ego: vivit vero in me Christus. *Galat. 2. 19.*

Dico autem: Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. *Ibid. 5. 16.*

Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiiis, & concupiscentis. *Ibid. 24.*

De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim signata Domini Jesu in corpore meo porto. *Cap. ult. 17.*

Deponere vos secundum pristinam consuetudinem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. *Ephes. 4. 22.*

Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut avaritia nec nominetur in vobis, sicut dicit Sanctos. *Ibid. 5. 3.*

Configuratus morti ejus (Christi): si quo modo occurrat ad resurrectionem, quae est ex mortuis. *Philipp. 3. 10.*

Adimpleo ea quae desunt passionum Christi in carne mea pro corpore ejus quod est Ecclesia: cujus factus sum ego minister. *Colos. 1. 11.*

Erudiens nos, ut abnegamus impietatem, & saecularia desideria, sobrietate, & iuste, & pie vivamus in hoc saeculo. *Tir. 2. 12.*

Deponentes igitur omnem malitiam, & omnem dolum, & simulationes, & invidias, & omnes detractiones. Sicut modo geniti infantes, &c. *I. Petr. 2. 1.*

Propter hoc enim & mortuus evangelizatum est: ut iudicentur quidem secundum homines in carne, vivant autem secundum Deum in spiritu. *Ibid. 4. 6.*

Reddite illi, sicut & ipsa reddidit vobis (scilicet caro) : & duplicate duplicia secundum opera ejus: in poculo quo miscuit vobis, miscete illi duplum. Quantum glorificavit se, & in deliciis fuit, tantum date illi tormentum & luctum. *Apost. 18. 6.*

TITULUS XI.

Caro pro necessitate curanda.

F Rares, debitorum sumus, non carni, ut secundum carnem vivamus. *Rom. 8. 11.*

Et Carnis curam ne feceritis in desideris. *Ibid. 13. 14.*

Caro, & sanguis regnum Dei possidere non possunt. *I. Cor. 15. 50.*

Carissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perscipientes sanctificationem in timore Dei. *2. Cor. 7. 1.*

In carne enim ambulantes, non secundum carnem militamus. *Ibid. 10. 3.*

T. I.

Caro a voluptate refrananda, quia bonum impedit.

Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen spiritus Dei habitat in vobis. *Rom. 8. 8. 9.*

Cum enim fit inter vos zelus, & contentio: nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? *1. Cor. 3. 3.*

Caro enim concupiscit adversus spiritum: spiritus autem adversus carnem: hæc enim sibi invicem adversantur, ut non quæcumque vultis, illa faciatis. *Galat. 5. 17.*

Carissimi, obsecro vos tamquam advenas & peregrinos abstinere vos a carnalibus desideris, quæ militant adversus animam. *1. Petr. 2. 11.*

TITULUS XIII.

Caro spiritum interimit.

Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est. *Gen. 6. 3.* Nihil ergo nunc damnationis est iis qui sunt in Christo Jesu, qui non secundum carnem ambulat. *Rom. 8. 1.* Qui enim secundum carnem sunt, quæ carnis sunt, sapiunt. *v. 5.*

Si enim secundum carnem vixeritis, morietini: si autem spiritus facta carnis mortificationis, vivetis. *Ibid. v. 13.*

Dico autem: spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. *Galat. 5. 16.*

Manifesta sunt autem opera carnis: quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inimicitia, contentiones, amulationes, iræ, rixæ, discensiones, sceleræ, invidiæ, homicidia, chrietates, comestiones, & his similia: quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. *Ibid. v. 19.*

Nolite errare: Deus non iridetur. Quæ enim seminaverit homo, hæc & metet: quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem. *Ibid. 6. 7.*

TITULUS XIV.

Castitas.

Castitas callidam præferat casti atq; conjugali.

Quamvis primi vestri parentes in paradiso fuerunt, virgines extiterunt, sed ipsæ ejusdem dicitur: Adam vero cognovit uxorem suam Evam. *Gen. 4. 1.*

Post abellationem Madianitarum factam per Phinees, & alios pugnatore, Moyses mulieres corruptas jugulari, & virgines reservari iussit. *Num. 31. v. 18.*

Mundi esse debebant, maxime a mulieribus, qui panis sacerdotales comedabant. *1. Reg. 21. 4.*

Quando mulier Samanitis, hospita Elisæi, volebat ei loqui, mittebat ad eam Elisæus pocum suum, quasi vitans colloquia mulierum. *4. Reg. 4. 12.*

Tu scis Domine, quia nunquam concupivi virum, & mundam servavi animam meam ab omni concupiscentia. *Tob. 3. 16.*

Incorruptio autem facit esse proximum Deo. *Sap. 6. 20.*

Sunt enim eunuchi, qui de matris utero sic nati sunt: & sunt eunuchi... qui se ipsos castraverunt propter regnum calorum. *Matth. 19. 12.*

In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut Angeli Dei in Cælo. *Ibid. 22. 30. Vide etiam Luc. 20. 34.*

Beata Virgo Maria ab Angelo venerabiliter saluata, non est obita voti & proposita castitatis, licet Angelus dixerit, quod ex ea filius altissimi nasceretur. *Luc. 1. 26.*

Castitatis argumentum fuit in beato Stephano, quia ipse ab Apostolis fuit deputatus ad ministerium vel custodiam mulierum. *Act. 6. 3.*

De virginibus autem præceptum Domini non habeo: Consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus a Domino, ut sim fidelis. *1. Cor. 4. 25.* Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est, quæ Domini sunt, quomodo placeat uxori, & divitis est. *lb. 32.*

Et mulier inupta & virgo cogitat, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu: quæ autem nupta est, cogitat, quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. *lb. 34.* Igitur & qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit, & qui non jungit, melius facit. *Ibid. 38.*

Ii sunt, qui cum mulieribus non sunt coniugati, virgines enim sunt, si sequuntur agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo & Agno. *Apo. 14. 4.*

T I.

Castitas consultatur in perfectio Evangelica, Mach. 19. 12. 1. Cor. 7. 25. ut supra. Vide & votum castitatis.

TITULUS XV.

Castitas Læv.

Tu gloria Jerusalem, (*Judith*) tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri! quia fecisti viriliter, & contortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaveris: & post virum tuum, alterum nescieris: ideo & manus Domini contortavit te, & ideo eris benedicta in æternum. *Judith. 15. 20.*

Erat etiam virtuti castitas adjuncta, ita ut non cognosceret virum omnibus diebus vite sue, ex quo delinctus est Manasses vir ejus. *Ibid. 16. 26.*

Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam laborum suorum habebit amicum regem. *Petr. 22. 14.*

Maledicta creatura eorum; quoniam felix est sterilis: & incoquinata, quæ nescivit thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. *Sap. 3. 12.*

Quam pulcra est calta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam apud Deum nota est, & apud homines. Cum præfatis est, imitantur illam: & desiderant eam, cum se eduxerit: & in perpetuum coronata triumphat, incoquinatorum certaminum præmium vincens. *Ibid. 4. 1.*

Incorruptio autem facit esse proximum Deo. *Ibid. 6. 20.*

Omnis autem posteratio non est digna continentis anime. *Ecclesi. 16. 20.*

Propter hæc dabit Dominus ipse vobis signum; Ecce virgo concipiet, & pariet filiam, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. *Isa. 7. 14.*

Et non dicat Fauchus: Ecce ego lignum aridum. Quia hæc dicit Dominus Egnachis... Dabo eis -- dicam melius a filiis & salibus: nomen semperitum dabo eis quod non peribit. *Isa. 56. 13.*

Quid enim bonum ejus est, & quid pulcrum ejus, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines? *Zach. 9. 17.*

Hic (*Rozius*) multis temporibus continentia: propositum tenuit in Judaismo, corpulæ & animam tradere contentus pro perseverantia. *2. Mach. 14. 38.*

Sunt enim eunuchi, qui de matris utero sic nati sunt: & sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus; & sunt eunuchi, qui se ipsos castraverunt propter regnum calorum. *Matth. 19. 12.*

Et ait illi Jesus: Filii hujus sæculi nubant, & traduntur ad nuptias. Illi vero qui digni habebantur sæculo illo, & resurrectione ex mortuis, neque nubent, neque ducunt uxores: neque enim ultra mori poterunt: æquales enim Angelis sunt, & filii sunt Dei, cum sint filii resurrectionis. *Luc. 20. 34. Matth. 22. 30.*

De virginibus autem præceptum Domini non habeo: consilium autem do tamquam misericordiam consecutus a Domino, ut sim fidelis. *1. Cor. 7. 25.*

Æmulor enim vos Dei æmulatione. Respondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo. *2. Cor. 11. 1.*

Fructus autem spiritus est: Caritas -- continentia, castitas, &c. *Gal. 5. 22.*

Ii sunt, qui cum mulieribus non sunt coniugati: virgines enim sunt. Hi sequuntur agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo & Agno, &c. *Apo. 14. 4.*

TITULUS XVI.

Curandum a Pseudopphetis. Vide & Pseudoppheta.

Atendite a falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos, &c. *Matth. 7. 15.*

Et præcipiunt eis (*Jesus*) dicens: Videte, & cavete a fermento Phariseorum, & fermento Herodis. *Matth. 23. 15.*

Multi enim venient in nomine meo, dicentes, quia ego sum: & multos seducent. *Ibid. 13. 6.* Et dicent vobis: Ecce hic, & ecce illic. Nolite ire, neque sectemini. *Luc. 17. 23.*

TITULUS XVII.

Cæcerum & latipadium usus in templo.

Fecitque Salomon omnia vasa domus Dei, & altare aureum & mensas, & super eas pates propositionis. Candelabra quoque cum lucernis suis, ut lucerent ante oraculum iuxta ritum, ex auro purissimo: & florentia quadam, & lucernas, & forcipes aureos: omnia de auro mundissimo facta sunt. *2. Paral. 4. 19.*

Ignis autem in altari semper ardebit, quem nutriet sacerdos, &c. *Levit. 6. 12.*

Ubi sunt. Bible. Psal.

E

TITU.

Certe non sumus de acceptis peccatorum remissionibus, vel vitâ æternâ consequenda.
Vide & Tit. Peccatorum. Remissio peccatorum. Item Vita æterna.
Omnia hæc tractavi in corde meo, ut curiosè intelligerem. Sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen nescit homo utrum amore an odio dignus sit: sed omnia in futurum servantur incerta, eo quod universa aequè eveniant iusto & impio; bono & malo, &c. *Ecclesi. 9. 1.*
 De propitiato peccato noli esse sine metu: neque adicias peccatum super peccatum. *Ecclesi. 5. 5. Rom. 8. 17.*
 Propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide stas; noli autem sapere, sed time. *Rom. 11. 20. Phil. 3. 11. 1. Tim. 1. 19. Ebr. 3. 14. 4. 1.*
 Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem iudicat me Dominus, est. *1. Cor. 4. 4. 6. 9. 27.*
 Itaque, qui se existimat stare, videat, ne cadat. *Ibid. 10. 12.*
 Cum metu & tremore vestram salutem operamini: *Philipp. 2. 12. 2. Petr. 3. 17.*

TITULUS XIX.

Caritas. Vide & Dilectio.

Videbantur illi pauci dies, præ amoris magnitudine. *Gen. 29. 20.*
 Qui autem diligunt te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent. *Judic. 5. 34.*
 Et universa delicta operit caritas. *Prov. 10. 12.*
 Qui despiciit proximum suum, peccat. *Ibid. 14. 21.*
 Ordinavit in me charitatem. *Cantic. 2. 4.*
 Fortis est, ut mors, dilectio: dura sicut infernus amulatio. *Ibid. 8. 6.*
 Aquæ multa non poterunt extinguere caritatem: nec flumina obviunt illam. *Ibid. v. 7.*
 In tempore tribulationis illius permansit illi fidelis, ut & in hereditate illius coheres sit. *Ecclesi. 22. 29.*
 Ne avertas faciem a proximo tuo. *Ibid. 41. 2, 6.*
 In his duobus mandatis universa lex pendet, & Propheta. *Matth. 22. 40.*
 Et quoniam abundavit iniquitas, refrigeret caritas multorum. *Ibid. 24. 12.*
 Bene magister, in veritate dixisti, quia unus est Deus, & non est alius præter eum. Et ut diligatur ex toto corde. *Marc. 12. 31.*
 Et diligere proximum tanquam se ipsum, majus est omnibus holocaustis & sacrificiis. *Ibid. v. 33.*
 Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. *Joan. 15. 13.*
 Qui manet in me, (per caritatem) & ego in eo; hic fert fructum multum quia sine me nihil potestis facere. *Ibid. v. 5.*
 Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis. *Rom. 5. 5.*
 Caritate fraternitatis invicem diligentes. *Ibid. 12. 10.*
 Necessitatibus sanctorum communicantes: per caritatem servitâ invicem. *Ibid. v. 13. Vide Gal. 5. 13.*

Caritas patiens est, benigna est: Caritas non emulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate; congaudet autem veritati: omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. *1. Cor. 13. 4.*
 Si linguis hominum loquar, & Angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum velut æsonans. — Et si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum — Et si tradidero corpus meum, ita ut ardeam — nihil mihi prodest. *Ibid. v. 1.*
 Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas — caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest. *Ibid. v. 3.*
 Caritas nunquam excidit. *Ibid. v. 8.*
 Nunc autem manent, fides, spes, caritas, tria hæc: major autem horum est caritas. *Ibid. v. 13.*
 Seculamini caritatem, emulamini spiritualia. *Ibid. 14. 1.*
 Omnia (opera) vestra in caritate fiant. *Ibid. 16. 14.*
 Fructus autem Spiritus est caritas, &c. *Galat. 5. 22.*
 Aliter alterius onera portate & sic adimplebitis legem Christi. *Ibid. 6. 2.*
 Si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis, hujusmodi instruite

instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne & tu tenteris. *Galat. 6. v. 1.*
 Suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. *1. Thess. 5. 14.*
 In caritate radicati & fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit caritas & longitudo, & sublimitas, & profundum; &c. *Eph. 3. 17.*
 Veritatem autem facientes in caritate crescimus in illo per omnia. *Ibid. 4. 15.*
 Et ambulare in dilectione, sicut & Christus dilexit nos. *Ibid. 5. 2.*
 Et hoc oro; ut caritas vestra magis ac magis abundet. *Phil. 1. 9.*
 Super omnia autem hæc, caritatem habete, quod est vinculum perfectionis. *Coloss. 3. 14.*
 Finis autem præcepti est caritas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. *1. Tim. 1. 5.*
 Consideremus invicem in provocationem caritatis, & honorum operum. *Heb. 10. 24.*
 Caritas fraternitatis maneat in vobis. *Ibid. 13. 1.*
 Ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes, quia caritas operit multitudinem peccatorum. *1. Pet. 4. 8.*
 Deus caritas est: & qui manet in caritate, in Deo manet, & Deus in eo. *1. Joan. 4. 16.*
 In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam ille pro nobis animam suam posuit: & nos debemus pro fratribus animam ponere. *Ibid. v. 9. Vide totum Caput, & 1. Joan. 3. 16.*
 Diligamus nos invicem, quia caritas ex Deo est. *Ibid. v. 7.*
 Timor non est in caritate: sed perfecta caritas foras mittit timorem: quoniam timor non habet. *Ibid. 18.*
 Hæc est enim caritas Dei, ut mandata ejus custodiamus. *Ibid. 5. 3.*
 Et hæc est caritas, ut ambulemus secundum mandata ejus. *2. Joan. v. 6.*

TITULUS XX.

Caritas est virtus fide præstantior.

Odium suscitât rixas: & universa delicta operit caritas. *Prov. 10. 11.*
 Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, &c. Hoc est maximum & primum mandatum. *Matth. 22. 37. Cap. explicatur a quibus non habentur alium caritatis. Ibid. 25.*
 Diligere proximum tanquam seipsum, majus est omnibus holocaustis & sacrificiis. *Marc. 12. 33.*
 Si linguis hominum loquar, & Angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum velut æsonans, &c. *1. Cor. 13. 1.* Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc: major autem horum est caritas. *Ibid. 13.*
 Super omnia autem hæc, caritatem habete, quod est vinculum perfectionis. *Coloss. 3. 14.*
 Finis autem præcepti est caritas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. *1. Tim. 1. 5.*
 Ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes: quia caritas operit multitudinem peccatorum. *1. Pet. 4. 8.*
 Deus caritas est, & qui manet in caritate, in Deo manet, & Deus in eo. *1. Joan. 4. 16.*

TITULUS XXI.

Caritas fraterna. Vide & Dilectio proximi.

Dixit ergo Abraham ad Loth: Ne quæso sit jurgium inter me, & te, & inter pastores meos, & tuos: fratres enim sumus. *Gen. 13. 8.*
 Non oderis fratrem tuum in corde tuo. *Levit. 19. 17. Vide & 1. Joan. 2. 11. c. 3. 15.*
 Non videbis bovem fratris tui, aut ovem errantem, & prateribis: sed reduces fratri tuo. *Deut. 22. 1.*
 In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo, & hominibus: Concordia fratrum, & amor proximorum, & vir & mulier bene fidei conscientibus. *Ecclesi. 25. 1. 1. Reg. 18. 1.*
 Ecce quæ bonum & quam jucundum habitare fratres in unam. *Psal. 133. 1.*
 Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: & trabem in oculo tuo non vides? *Matth. 7. 3.*
 Honora patrem tuum & matrem tuam; & diliges proximum tuum sicut te ipsum. *Ibid. 19. 19.*
 Si ergo ego lavi pedes vestros, Dominus & magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes. *Joan. 13. 14.* Mandatum novum do vobis: Ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & diligatis invicem. *Ibid. 34.*
 Hæc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. *Ibid. 15. 12. 1. Joan. 3. 23.*
 Caritate fraternitatis invicem diligentes. *Rom. 12. 10.*

Offertis Paulus caritatis necessitatem, ipsius officia, perpetuam, & precellentiam supra fidem & spem, reliquaque Dei dona. 1. Cor. 13.
 Omnis enim lex in uno sermone impletur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. *Gal. 5. 14.*
 Implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem caritatem habentes, unanimes, idipsum sentientes. *Philipp. 2. 2.*
 Supportantes invicem, & donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habeat querelam, sicut & Dominus donavit vobis, ita & vos. *Coloss. 3. 13.*
 De caritate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis. Ipsi enim vos a Deo didicistis, ut diligatis invicem. *1. Thess. 4. 9.*
 Caritas fraternitatis maneat in vobis. *Heb. 13. 1. Prov. 10. 12.*
 Ante omnia autem mutuum in vobismetipsis caritatem continuam habentes. *1. Pet. 4. 8.*
 Castissimi, diligamus nos invicem, quia caritas ex Deo. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. *1. Joan. 4. 7.*

TITULUS XXII.

Choreas ducere.

Surgentesque mane (*Isaia*) obtulerunt holocausta, & hostias pacificas, & sedit populus manducare & bibere. *Exod. 32. 6.* Cumque appropinquasset (*Moses*) ad castra, vidit vitulum & choros: iratusque valde, projecit de manu tabulas, & confregit eas ad radicem montis. *Vide in sequentibus terribilem scenam quam sibi per choreas istas attulerint.* *Ibid. 19. Vide & Judic. 11. 21.*

Reverente autem septe in Maspha domum suam, occurrit ei unigenita filia sua, cum tympanis & choris: non enim habebat alios liberos: & male ipsi successit res. *Judic. 11. 34.*

Filii Benjamin rapturæ virginis, ducentes choreas in sollemnitate Domini. *Ibid. 21. 21.*

Cumque transissent, qui portabant arcam Domini sex passus, immolabat bovem, & arietem: & David saltabat totis viribus ante Dominum: porro David erat accinctus Ephod lineo. *Reg. 6. 13.*

Sara uxore Tobia junioris nubit: Numquam cum Iudithibus miscui me, neque cum his, qui in levitate ambulat, participem me præbui. *Tob. 3. 17.*

Cum saltatrice ne assiduis sis - ne forte pereas. *Ecclesi. 9. 4.*

Pro eo quod plausisti manu, & percussisti pede, & gavisus es ex toto affectu - idcirco ecce ego extendam manum meam super te, &c. *Ezech. 25. 6.*

Salvus filia Herodis caput & vitam abstulit Joanni Baptistæ. *Matth. 14. 6.*

TITULUS XXIII.

Christus Jesus. *Vide & David.*

Promittitur verus Deus & verus homo.

Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum, & ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo ejus. *Gen. 3. 15.*
 Benedicam benedictibus tibi, & maledicam maledicentibus tibi (*Abraham*) atque in te benedicentur universæ cognationes terræ. *Ibid. 12. 3.*

Et ait Deus ad Abraham: Sara uxor tua pariet tibi filium, vocabisque nomen ejus Isaac, & constitutum pactum meum illi in foedus sempiternum, & semini ejus post eum. *Ibid. 17. 19.* Pactum vero statuum ad Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in anno altero. *Ibid. 27.*

Et benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti voci meæ: *Ibid. 22. 18. cap. 26. 4. idem habetur c. 28. 4.*

Non auferetur sceptrum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium. *Ibid. 49. 10.*

Videbo eum, sed non modo: intuebor illum, sed non prope. Orietur stella ex Jacob, & confluet virga de Israel, & percutiet duces Moab, vassalitique omnes filios Seth &c. *Nam. 24. 17.*

Prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum, similem tui: & ponam verba mea in ore ejus, loquereturque ad eos omnia quæ præcepero illi. *Deut. 18. 18.*

Dominum formidabunt adversarii ejus: & super ipsos in caelis tonabit: Dominus judicabit fines terræ, & dabit imperium regi suo, & sublimabit cornu Christi sui. *1. Reg. 2. 10.* Et suscitabo tibi sacerdotem fidelem, qui juxta cor meum & animam meam faciet, & edificabo ei domum fidelem &c. *Ibid. 35.*

Ipsæ edificabit domum nomini meo, & stabiliam thronum regni ejus usque in sempiternum.

ternum. Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum. *1. Reg. 7. 13.*

Attulerunt reges terræ, & principes convenerunt in unum adversum Dominum, & adversum Christum ejus: *Psalm. 2. 2.* Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te, &c. *Ibid. 7. per totum; Item totus Psalm. 21.*

Dixit Dominus Domino meo, Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. *Psalm. 109. 1.*

Ecce virgo concipiet & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel: butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum. *Isa. 8. 14. Cap. 40. 9. cap. 46. 13.*

Parvulus enim natus est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principatus super humerum ejus: & vocabitur nomen ejus admirabilis, consiliarius, Deus fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis. *Ibid. 9. 6.*

Egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, &c. *Ibid. 11. 1.* In die illa radix Jesse, qui sit in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit pascuum ejus gloriosum. *Ibid. 12.*

Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum, qui crediderit, non festinet. *Ibid. 28. 16. Dan. 7. 13. Cap. 9. 24.*

Ecce servus meus, suscipiam eum: electus meus, complacuit sibi in illo anima mea: dedit spiritum meum super eum, iudicium gentibus proleget. *Isa. 42. 1. Cap. 45. 8.*

Et dixit (*Deus*): Patum est, ut sis mihi servus, ad suscitandas tribus Jacob, & fœces Israel convertendas. Ecce dedi te in luce gentium, ut sis filius mee usque ad extremam terræ. *Ibid. 49. 6.* Non eris erit, neque stitens, & non percutiet eos ælius & sol, quia miseretearum reges eos, & ad fontes aquarum potabit eos. *Ibid. v. 10. Cap. 50. 5. 52. 10.*

Prophetarum de Christi nativitate & ignominiosa passione ac morte istius, propter peccata nostra, eorum scriptura habetur, qui saluum nobis peperit. *Ecce. Ibid. 53.*

Christi Salvatoris officium, & homini generi reparatorum pulvere explicat, & prædicationis quoque ministerium Christi, genus ad fidem convertendas. *Ecce. Ibid. 61.*

Ecce Dominus auditum fecit in extremis terræ: dicitur filie Sion: Ecce, salvator tuus venit: ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. *Ibid. 62. 11.*

Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & suscitabo David germen iustum: & regnabit Rex, & sapiens erit: & faciet iudicium & justitiam in terra. *Jerem. 23. 5. Cap. 30. 9. idem verbatim habetur Cap. 33. 15.*

Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas, servum meum David: ipse pascet eas, & ipse erit eis in pastorem. *Ezech. 34. 23. 11. 15. Cap. 37. 24.*

Nunc vastaberis filia latronis: obsidionem posuerunt super nos, in virga percussit maxillam iudicis Israel. Et tu Bethlehem Ephrata parvulus es in millibus Juda: ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel. *Micæ. 5. 1. Vide Matth. 2. 6. Joan. 7. 42.*

Et venit desideratus cunctis gentibus: & implebo domum istam gloria, dicit Dominus exercituum. *Agg. 2. 8. Malach. 3. 1.*

Lauda & lætare filia Sion: quia ecce ego venio, & habitabo in medio tui, ait Dominus. *Zach. 2. 10.*

Audi Iesu sacerdos magne, tu & amici mei, qui habitant coram te, quia viri portendentes sunt: ecce enim ego adducam servum meum orientem, &c. *Ibid. 3. 8.*

Exulta factis filia Sion, juba filia Jerusalem: ecce Rex tuus venit tibi Iesus, & Salvator: ipse pauper & ascendens super asinum, & super pullum filium asinæ, &c. *Ibid. 9. 9. Vide Isa. 62. 11. Matth. 21. 5. Joan. 1. 18. Joan. 3. 16.*

Christus secundum promissum Dei patris, primum in tempore propter nos verus homo factus, & nobilissimum conversum est.

ET verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a patre, plenum gratiæ & veritatis. *Joan. 1. 14.*

Deus in carne manifestatus est.

ET manifeste magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, justificationem est in spiritu, apparuit Angelis, prædicatum est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria. *1. Tim. 3. 16.*

In hoc cognoscitur spiritus Dei: omnis spiritus, qui confitetur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est, &c. *1. Joan. 4. 7.*

Deus misit filium suum in similitudinem carnis peccati.

NAM quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem: Deus filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnavit peccatum in carne, *Thesaur. Biblic. Psalm. E 3*

carnem, ut iustificatio legis impleteretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum Spiritum. Rom. 8. 3.

Christus est verus Dei filius.

ET ecce vox de caelis dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. *Matth. 3. 17. Item habetur Marc. 1. 11. Item cap. 5. 7. Luc. 3. 22. 2. Pet. 1. 17. Luc. 17. 5. Marc. 17. 5.*

Qui autem in Navicula erant, venerunt, & adoraverunt eum, dicens: Vere filius Dei es. *Ibid. 14. 33. Marc. 5. 7.*

Videns autem Iesum a longe (qui demum vocabatur) cecurrit, & adoravit eum; & clamans voce magna, dixit: Quid mihi & tibi Iesu fili Dei altissimi; adpro te per Deum, neque timeas. *Marc. 5. 6. Joan. 1. 37. 49. Cap. 6. 69. Cap. 9. 35. Matth. 8. 29. 2. Cor. 12. 1.*

Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exprobrasset, ait: Vere hic homo filius Dei erat. *Ibid. 15. 39. Heb. 1. 2. Cap. 5. 8. Cap. 6. 16. Cap. 7. 32.*

Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum. *Luc. 1. 30. Rom. 1. 4. Heb. cap. 10. v. 10.*

Ait illi (*Matthias*) Utique Domine ego credidi, quia tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. *Joan. 11. 27. Cap. 7. 41.*

Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem: Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnavit peccatum in carne. *Rom. 8. 3.*

Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli. *1. Joan. 3. 8.*

In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. *Ibid. 4. 9. Cap. 5. 20.*

Christus conceptus de Spiritu Sancto.

ECCE Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, ex Spiritu sancto est. *Mat. 1. 20.*

Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi, ideoque quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei. *Luc. 1. 35.*

Christus natus ex Maria Virgine.

ECCE virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. *Isa. 7. 14.*

Et non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum: & vocabit nomen eius Iesum. *Matth. 1. 25.*

Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum. *Luc. 1. 30.*

Factam est autem, cum esset tibi, impleti sunt dies, ut pareretur. Et peperit Filium suum primogenitum, & pannis eum involvit. *Luc. 2. 6.* Ecce enim (*sic Angelus Domini*) evangelizavit vobis gaudium magnum, quod erit omni populo. Quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David. *Ibid. 10. Galat. 4. 4.*

Natus in Bethleheme.

ET tu Bethleheme Ephrata parvula es in millibus Juda: ex te mihi egredietur, qui sit Dominus in Israel. *Mich. 5. 2.*

Cum ergo natus esset Iesus in Bethleheme Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab oriente venerunt Hierosolymam. *Matth. 2. 1. Luc. 2. 6. 11.*

Noane scriptura dicit: Quia ex femine David & de Bethleheme castello, ubi erat David, venit Christus? *Joan. 7. 42.*

Christus est sine peccato.

Cum secleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit. *Isa. 53. 12. Vide totum caput.* *Joan. 8. 46. Heb. 4. 15. Cap. 7. 26.*

Eum (*Christum*) qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremus iustitia Dei in ipso. *2. Cor. 5. 21.*

Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore eius. *1. Pet. 2. 22.*

Et scitis, quia ille apparuit, ut peccata nostra tolleretur; & peccatum in eo non est. *1. Joan. 3. 5.*

Baptizatus in Jordane.

ET postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen eius Iesus, quod vocatum est ab Angelo, quoniam in utero conciperetur. *Luc. 2. 21.*

Baptizatus autem Iesus, confessum ascendit de aqua, & ecce aperti sunt ei caeli; & venit Spiritus Dei descendens sicut columbam, & venientem super se. *Matth. 3. 16.*

Et factum est: in diebus illis, venit Iesus a Nazareth Galilae, & baptizatus est a Ioanne in Jordane, &c. *Mate. 1. 9. Luc. 3. 21.*

Christus manifestatur & demonstratur certis testimoniis.

Liber generationis Iesu Christi filii David, filii Abraham. *Matth. 1. 1.* Jacob autem genuit Ioseph virum Mariae, de qua natus est Iesus qui vocatur Christus. *Ibid. 16.* Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium: & vocabitur nomen eius Emmanuel, quod est interpretatum, Nobiscum Deus. *Ibid. 23.*

Ego quidem (*sic Joannes*) baptizo vos in aqua in poenitentiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cuius non sum dignus calcematae portare: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni. *Ibid. 3. 11.*

Et ecce clamaverunt (*duo demones habentes*) dicens: Quid nobis & tibi Iesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? *Ibid. 8. 29.*

Et respondens Iesus, ait illis (*discipulis suis*): Euntes renuntiate Joanni, quae audistis & vidistis. Caeci vident, claudi ambulantes, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur, &c. *Ibid. 11. 4.*

Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus filius Dei vivi. *Ibid. 16. 16.*

Adhuc eo loquente, ecce nubes laevis obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. *Ibid. 17. 5.*

Dicit illi (*principi sacerdotum*) Iesus: Tu dixisti: verumtamen dico vobis: amodo videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus caeli. *Ibid. 26. 64.*

Et excentes de monumentis post resurrectionem eius, venerunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis. *Ibid. 27. 53.*

Vocabit duodecim, & cepit eos mittere in omnes, & dabit illis potestatem spirituum immundorum. *Marc. 6. 7.*

Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exprobrasset, ait: Vere hic homo filius Dei erat. *Ibid. 15. 39.*

Et dixit illis Angelus: Nolite timere: ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo. *Mate. 2. 10. Cap. 23. 68.*

Et facta est, dum oraret, species vultus eius, altera: & vestitus eius albus & resplendens. *Ibid. 9. 29.*

Et verum caro factum est, & habitavit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti a patre, plenum gratia & veritatis. *Joan. 1. 14.* Altera die vidit Ioannes venientem ad se: & ait: Ecce agnus Dei: ecce qui tollit peccatum mundi. *Ibid. 29.* Et testimonium perhibuit Ioannes dicens: Quia vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. *Ibid. 32.* Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es filius Dei, tu es rex Israel. *Ibid. c. 49. v. 11. cap. 3. 2.*

Scrutaminis Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere: & illa sunt, quae testimonium perhibent de me. *Ibid. 5. 39.*

Et nos credidimus, & cognovimus, quia tu es Christus filius Dei. *Ibid. 6. 70. Cap. 7. 40. Cap. 9. 35. Cap. 10. 7.*

Ait illi (*Matthias*): Utique Domine ego credidi, quia tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. *Ibid. 11. 17.* Tulerunt ergo lapidem (*Matthias & socrus eius*): Iesus autem elevatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi quoniam audisti me. *Ibid. 47. Rom. 1. 2.*

Testimonium ergo perhibebat turba, quae erat cum eo quando Lazarium vocavit de monumento, & suscitavit eum a mortuis. *Ibid. 12. 17. Cap. 14.*

Sed, ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est (Psal. 24. 19.): Quia odio habuerunt me multos. *Ibid. 15. 25. Cap. 17. 1. Cap. 20. 28.*

Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem: Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnavit peccatum in carne. *Rom. 8. 3. Cap. 9. 5. 2. Cor. 5. 9.*

At ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex matre, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redimeret, &c. *Galat. 4. 4. Coloss. 2. 9. Heb. 1. Cap. 5.*

Hoc enim sensit in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrius est esse se aequalem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitus inventus ut homo. *Philipp. 2. 5. Timoth. 3. 16.*

Apparuit gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus. *Tit. 2. 11.*

Et scimus, quoniam Filius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscamus verum Deum, & scimus in vero Filio eius. Hic est verus Deus & vita aeterna. *1. Joan. 5. 20.*

Christus est agnus Dei.

Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tondeute se obmutescet, & non aperiet os suum. *Isa. 53. 7. Act. 8. 31.*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. *Joan. 1. 29.*
Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim pascha nostrum immolatus est Christus. *1. Cor. 5. 7. Apoc. 5. 6. Cap. 7. 9. Cap. 14. 1.*

Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. *Apoc. 5. 12. Cap. 13. 8.*

Quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & absterget Deus omnem lacrimam ab oculis eorum. *Ibid. 7. 17.*

Hi cum Agno pugnant, & Agnus vincet illos: Quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. *Ibid. 17. 14.*

Christus est Dominus dominantium & Rex regum.

ET servus meus David rex super eos, & pastor unus erit omnium eorum; in iudiciis meis ambulabunt, & mandata mea custodient, & facient ea. *Exech. 37. 24.* Et David servus meus princeps eorum in perpetuum. *Ibid. 25. Apoc. 1. 5.*

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. *Psal. 2. 6. Colof. 2. 10.*

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales, & introitib rex gloriæ. *Psalm. 23. 7.*

Quem suis temporibus ostendet, beatus, & solus potens, Rex regum, & Dominus dominantium: qui solus habet immortalitatem, & lucem habitans inaccessibleem: quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest: cui honor & imperium sempiternum. *Amen. 1. Tim. 6. 15.*

Hi cum Agno pugnant, & Agnus vincet illos: quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. *Apoc. 17. 14.*

Et habet in vestimento & in femore suo scriptum: Rex regum, & Dominus dominantium. *Ibid. 19. 16.*

Christus est imago Dei.

Candor est enim lucis æternæ, & speculum sine macula Dei majestatis, & imago bonitatis illius. *Sap. 9. 26.*

Quod si etiam opertum est evangelium nostrum; in his, qui percutiunt opertum: in quibus Deus hujus sæculi excœcavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio gloriæ Christi, qui est imago Dei. *2. Cor. 4. 3. Heb. 1. 3.*

Christus est lux gentium & totius mundi.

Dominus Jacob venite, & ambulemus in lumine Domini. *Isa. 1. 5.*
Populus, qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam: habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. *Ibid. 9. 2.*

Ego Dominus vocavi te in justitia, & apprehendi manum tuam, & servavi te. Et dedi te in lætus populi, in lucem gentium. *Ibid. 42. 6.*

Ecce dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad extremum terræ. *Ibid. 49. 6. Idem. Act. 13. 47.*

Surge, illuminare Jerusalem: quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est. *Ibid. 60. 1.* Non erit ibi amplius sol ad lucendum per diem, nec splendor lunæ illuminabit te: sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam. *Ibid. 19.*

Populus, qui sebat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbræ mortis lux orta est eis. *Math. 4. 16.*

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel. *Luc. 2. 32. Joan. 3. 19. 1. Joan. 1. 9.*

In ipso vitæ erat, & vitæ erat lux hominum. *Joan. 1. 9.*
Iterum ergo locutus est eis Jesus, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. *Ibid. 8. 12. Cap. 12. 35.*

Quandiu sum in mundo, lux sum mundi: sed in tenebris non maneat. Ego lux in mundum veni: ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. *Ibid. 12. 46.*

Et civitas (Jerusalem celestis) non eger sole, necque luna, ut luceat in eis: nam claritas Dei illuminavit eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc. 22. 23.*

Christus est verus pastor.

Sicut pastor gregem suum pascet, in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo levabit lætas ipse portabit. *Isa. 40. 11.*
Et servus meus David rex super eos, & pastor unus erit omnium eorum. *Sec. Exech. 37. 24.*
Et stabit, & pascet in fortitudine Domini, in sublimitate nominis Domini Dei sui: & convertentur, quia nunc magis habebit usque ad terminos terræ. *Mich. 5. 4.*

Percute

Percute pastorem, & dispergentur oves: & convertam nanum meam ad parvulos. *Zach. 13. 7.*
Idem reperitur. Marc. 14. 27.

Ego sum pastor bonus: bonus pastor animam suam ponit pro ovibus suis. *Joan. 10. 11.*

Deus autem pacis, qui eduxit de mortuis pastorem magnum ovium in sanguine testamenti æterni, Dominum nostrum Jesum Christum. *Heb. 13. 10.*

Eratis enim sicut oves errantes, sed conversi estis ad pastorem & Episcopum animarum vestrarum. *1. Pet. 2. 25.*

Cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloriæ coronam. *Ibid. 5. 4.*
Christus dicitur & traditur.

Exinde cepit Jesus prædicare & dicere: Penitentiam agite, appropinquavit enim regnum celorum. *Matth. 4. 17. Ibid. 5. 6. 7. cap. 4. 23.*

Postquam autem traditus est Joannes, venit Jesus in Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei. *Marc. 1. 14. Luc. 4. 5.*

Cæcavit omnem infirmitatem.

ET circumbat Jesus totam Galilæam, docens in Synagogis eorum, & prædicans Evangelium regi, regi: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. *Matth. 4. 23. Cap. 8. Luc. 17. 12.*

Ecce ostendebat ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. *Ibid. 9. 2.* Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit fimbriam vestimenti ejus, & curata est. *Ibid. 10. Cum autem venisset domus, accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis Jesus: Credidistis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Utique Domine. Ibidem 28. Marc. 8. 22.*

Christus est transfiguratus.

ET transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol; vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth. 17. 2.*

Et post dies sex, assumpti sunt Jesus Petrus & Jacobum & Joannem: & duxit illos in montem excelsum secretum solus, & transfiguratus est coram ipsis. *Marc. 9. 1.*

Et facta est, dum oraret, species vultus ejus altera: & vestitus ejus albus & resplendens. *Luc. 9. 29.*

*Christus per proditionem traditus, & quare Judas.**Christus passus est.*

Deus, Deus meus, quare me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorum meorum, *Sec. per totum. Psal. 22. 1.*

Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum a Deo, & humiliatum. *Isa. 53. 4. Vide totum caput.*

Et post hebdomades sexaginta duas occidit Christus: & non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem & sanctuarium dissipabit populus, cum duce venturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. *Daniel. 9. 26.*

Exinde cepit Jesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Jerusalem, & multa pati a senioribus & scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertia die resurgere. *Matth. 16. 21. Idem Marc. 8. 31. 9. 30.*

Dico autem vobis, quia Elias jam venit, & non cognoverunt eum, sed fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Sic & filius hominis passurus est ab eis. *Ibid. 17. 12. Convertentibus autem eis in Galilæa, dixit illis Jesus: Filius hominis tradendus est in manus hominum, & occidetur eum, & tertia die resurget. Ibid. 21.*

Ecce ascendimus Jerusalem, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum & scribis, & condemnabitur eum morte, & sec. *Ibid. 20. 18. Ibid. 26. 37. 66. Marc. 9. 31. Ibid. 10. 33. Ibid. 19. Luc. 9. 32.*

Deus autem, quæ prænantiauit per os omnium Prophetarum, pati Christum suum, sic implevit. *Act. 3. 18.*

Locus autem scripturæ, quam legebat, erat hic: (Isa. 53. 7.) Tamquam ovis ad occisionem ductus est; & sicut agnus coram tondeute se sine voce, sic non aperuit os suum. *Ibid. 8. 32. Ibid. Cap. 17. 3.*

Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? *Rom. 8. 32.*

In hoc enim vocati estis: quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. *1. Pet. 2. 21.*

Christo igitur passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini, quia qui passus est in carne, dedit se peccatis. *Ibid. 4. 1. Heb. 2. 18.*

Propter quod & Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. *Heb. 13. 12.*

Christi

Postquam autem crucifixerunt eum, diuilerunt vestimenta eius, sortem mittentes: ut im- plecteretur quod dictum est per Prophetam (Psal. 22. 19.) dicentem: Diuilerunt vesti- menta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Math. 27. 35. Idem Marc. 15. 24. & Luc. 24. 34. Item Joan. 19. 18. Act. 2. 23.

Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. Luc. 23. 32. Illi duo sunt: Si nos hodie iudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, ne- tum sit omnibus vobis & omni plebi Israel: quia in nomine Domini nostri Jesu Christi Naz- zarani, quem crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc ite alii coram vobis fa- nus, &c. Act. 4. 9.

Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum & hunc crucifixam. I. Cor. 3. 2. 2. Cor. 13. 4.

Christi passio predicta & profetura est.

Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis Isaac, & vade in terram yfionis: atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montem, quem monstravero tibi. Gen. 22. 2.

Oravitque Moyses pro populo, & locutus est Dominus ad eum: Fac serpentem animum, & pone eum pro signo: qui percussus fuerit eum, vivet. Num. 21. 7.

Foderunt manus meas, & pedes meos: diuenerunt omnia ossa mea. Psal. 22. 18.

Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ductus, & quasi agnus coram tondente se obtulisset, & non aperuit os suum. Isai. 53. 7.

Et post hebdomadas sexaginta duas occidetur Christus, & non erit eius populus, qui eum negaverunt: sed, &c. Dan. 9. 26.

Respondens autem Jesus, dixit: Nescitis, quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Math. 20. 22.

Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis: ut om- nis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Joan. 3. 14. Ibid. 11. 32.

Cum exaltaveritis filium hominis, tunc cognoscetis, quia ego sum, & a me ipso facio nihil, sed sicut docuit me Pater, haec loquor. Ibid. 8. 28.

Christus mortuus est & sepultus propter peccata nostra.

Ceteri vero dicebant: Sine videamus, an veniat Elias liberans eum. Jesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum. Marc. 9. 49. Hic (Joseph ab Arimathea) accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus: & accepto corpore, Joseph involvit illud in Sydone munda: & posuit illud in monumento suo novo, quod ex- cidit in petra. Ibid. 15. 42.

Jesus autem emissâ voce magna expiravit. Marc. 15. 37. Ibid. 7. 42. Idem recitatur. Item Luc. 23. 46. Item Joan. 19. 30. 40. Rom. 8. 6.

Cumque consummasset omnia, quae de eo scripta erant, deponentes eum de signo, posue- runt eum in monumento. Act. 13. 29.

Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quid autem vivit, vivit Deo. Rom. 8. 10. Ibid. 8. 34.

In hoc enim Christus mortuus est, & resurrexit: ut & mortuorum & vivorum dominetur. Ibid. 14. 9.

Tradidit enim vobis in primis, quod & accipi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas: & quia resurrexit tertia die secundum Scripturas. I. Cor. 15. 3. 2. Cor. 5. 15. 1. Thess. 5. 10.

De predestinatione futurorum.

Et tunc cepit Jesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Hierosolimam, & multa pati a senioribus, & scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertia die resurgere. Math. 16. 21.

Respondens autem Jesus, dixit: Nescitis, quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Ibid. 20. 22.

Descendit ad inferos: Vide limbus patrum.

Christus tertia die resurrexit a mortuis.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre cor- ruptionem. Psal. 15. 10.

Non est hic: surrexit enim, sicut dixit: Venite & videte locum, ubi positus erat Dominus. Math. 28. 6. Ibid. Idem habetur Marc. 16. 6. Item Luc. 24. 5.

Non enim erant scripturae, quia oportebat eum a mortuis resurgere, &c. Joan. 2. 22.

Quem Deus suscitavit, solvens doloribus inferni, juxta quod impossibile erat tenere illum. Act. 2. 24.

Ab hoc Act. 2. 24. Providens locutus est de resurrectione Christi, quia neque caro ejus vi- dit corruptionem. Ibid. 31. Rom. 4. 25.

Hunc Deus suscitavit tertia die, & dedit eum manifestum fieri. Ibid. 10. 40. Idem habetur Cap. 13. 36. Cap. 17. 31.

Quis est, qui condemnet? Christus Jesus qui mortuus est: immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis, &c. Rom. 8. 34.

In hoc autem Christus mortuus est, & resurrexit: ut & mortuorum & vivorum dominetur. Ibid. 14. 9.

Tradidit enim vobis in primis, quod & accipi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas, & quia sepultus est, & quia resurrexit tertia die secundum Scri- pturas, &c. I. Cor. 15. 3.

Memor esto, Domine Jesum Christum resurrexisse a mortuis, ex semine David, secun- dum Evangelium meum, in quo laboro usque ad vincula, quasi male non operans: sed ver- bum Dei non est alligatum. Act. 26. 8.

Aliaque predicta & profetura est.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre cor- ruptionem. Psal. 15. 10.

Et preparavit Dominus piscem grandem, ut deglutiret Jonam: & erat Jonas inven- tre piscis tribus diebus & tribus noctibus. Joan. 2. 1. Idem recitatur Math. 12. 40. Item Luc. 11. 30.

Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, sic erit Filius ho- minis in corde terrae tribus diebus & tribus noctibus. Math. 12. 40.

Et cepit (Jesus) docere eos, quoniam oportet filium hominis pati multa, & reprobari a senioribus, & a sanctis sacerdotibus, & scribis, & occidi: & post tres dies resurgere. Marc. 8. 31. Idem habetur Math. 16. 21.

Docet autem discipulos suos, & dicebat illis: Quoniam filius hominis trahetur in manus hominum, & occidetur eum, & occisus tertia die resurget. Ibid. 9. 30. Ibid. 16. 34.

Solvece semplum hoc, & in tribus diebus exiit ab illud. Joan. 2. 19. Vide & alia loca quam- plurima.

Christus ascendit in caelum.

Et Dominus quidem Jesus postquam locutus est eis, assumptus est in caelum, & sedet a dextris Dei. Marc. 16. 19.

Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, & erebatur in caelum. Luc. 24. 51.

Et nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo, Filius hominis, qui est in caelo. Joan. 3. 13.

Si ergo videritis Filium hominis ascendentem, ubi erat prius. Ibid. 6. 63. 1. Petri. 3. 12.

Et cum hac dixisset, videntibus illis elevatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Act. 1. 9. Ephes. 1. 20.

Propter quod dicit: Ascendens in altum captivam duxit captivitatem: dedit dona homini- bus. Ephes. 4. 8. Idem Psal. 61. 19.

Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit caelos Jesum filium Dei, & vicinias con- fessionum. (scilicet spiritus sancti.) Hebr. 4. 14.

Christus est Deus & Dei filius ab aeterno.

Dominus possedit me in initio variarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Prov. 8. 22.

Et tu Bethleem Ephrata parvulus es in millibus Juda: ex te enim egredietur qui sit domi- nator in Israel: & egressus ejus ab initio a diebus aeternitatis. Mich. 5. 2.

In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum: hoc erat in principio apud Deum. Joan. 1. 1.

Dixit eis Jesus: Amen amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Ibid. 8. 18.

Et tunc clausa me tu Pater apud te ipsum, claritate, quam habui, priusquam mundus esset apud te. Ibid. 17. 5. 16. 24.

Quoniam in ipso condita sunt universa in caelis & in terra, visibilia & invisibilia, five throni, five dominationes, five principatus, five potestates: omnia per ipsum & in ipso crea- ta sunt. Coloss. 1. 16. Heb. 1. 2.

Et ego potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum: & ego resuscitabo eum in novissimo die. Joan. 6. 44. Ibid. 6. 52.

Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen amen dico vobis, quia ego sum os filium ovium. Ibid. 7. Dicit et Jesus: Ego sum via, & veritas, & vita: nemo venit ad Patrem, nisi per me. Ibid. 14. 6.

Non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri. Act. 4. 12.

Justificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem, quae est in Christo Jesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suae, propter remissionem praecedentium delictorum, Rom. 3. 24. Ibid. 5. 2. Coloss. 1. 1. 9.

Quis est, qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est; immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. Ibid. 8. 34.

Mediator autem unius non est: Deus autem unus est. Gal. 3. 10. Ephes. 2. 14. 17.

Unus enim Deus, unus & mediator Dei & hominum, homo Christus Jesus, qui dedit redemptionem in seipsum pro omnibus, cuius testimonium temporibus suis confirmatum est. 1. Tim. 2. 5. Hebr. 7. 24. Cap. 8. 6. Cap. 9. 15. Cap. 12. 24.

Filioli mei, haec scribo vobis, ut non peccetis. Sed & si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum iustum: & ipse est propitiator pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. 1. Joan. 2. 1. Cap. 4. 10.

Christus sedet ad dexteram Dei Patris.

Dixit Dominus Domino meo: sede a dextris meis, donec ponam, &c. Psal. 109. 1. Idem reperitur Matth. 22. 44. Hebr. 1. 13.

Et Dominus quidem Jesus postquam locutus est eis, assumptus est in caelum, & sedet a dextris Dei. Marc. 16. 19.

Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. Luc. 22. 69. Hebr. 10. 12. Cap. 12. 2.

Et ait (Stephanus): Ecce video caelos apertos, & Jesum stantem a dextris virtutis Dei. Act. 7. 55. Ephes. 1. 20.

Quis est, qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est: immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. Rom. 8. 34.

Igitur si conturbaveritis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Galoss. 3. 1. 1. Petr. 3. 22.

Christus veniens est iudicare vivos & mortuos.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum a facie Domini, quia venit: quoniam venit iudicare terram. Iudicabit orbem terrae in aequitate, & populos in veritate sua. Psal. 95. 12.

Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis: & tunc reddet unicuique secundum opera eius. Matth. 16. 27. Ibid. 25. 21.

Et tunc parebit signum Filii hominis in caelo: & tunc plangent omnes tribus terrae: & videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli cum virtute multa, & maiestate. Ibid. 24. 30.

Nam sicut fulgur coruscans de sub caelo, in ea quae sub caelo sunt, fulget; ita erit Filius hominis in die sua. Luc. 17. 24. v. 30. 2. Thess. 1. 7.

Et erunt signa in sole & luna, & stellis, & in terris pressura Gentium, praeter confusione sonitus maris & fluctuum: arescentibus hominibus praeter timore & expectatione, quae supervenient universo orbi. Ibid. 21. 25.

Neque enim Pater iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit Filio. Joan. 5. 22. Rom. 2. 16.

Viri Galilaei, quid statis aspicientes in caelum? hic Jesus, qui assumptus est a vobis in caelum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in caelum. Act. 1. 11.

Et praecipit vobis predicare populo, & testificari, quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex vivorum & mortuorum. Ibid. 10. 42. Cap. 7. 31.

Testificor coram Deo & Jesu Christo, qui iudicaturus est vivos & mortuos, per adventum ipsius & regnum eius. 2. Tim. 4. 1. Hebr. 9. 28. Iudae. v. 14.

Qui (blasphemantes) reddent rationem ei, qui paratus est iudicare vivos & mortuos. 1. Petr. 4. 5.

Ecce venit cum nubibus, & videbis eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Apoc. 1. 7. Ibid. 20. 11.

Christo omnia tradita sunt a Patre, & subiecta.

Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. Et nemo novit Filium nisi Pater: neque Patrem quis novit nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare. Matth. 11. 27. Item Luc. 10. 22.

Et accedens Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra. Ibid. 28. 18.

Pater diligit Filium, & omnia dedit in manu eius. Joan. 3. 35.

Sicut dedit ei potestatem omnis carnis, ut omne quod desideri ei, det eis vitam aeternam. Ibid. 17. 2.

Et omnia subiecit sub pedibus eius: & ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam. Ephes. 1. 22. Psal. 8. 8.

Per Christum cuncta sunt creata.

Verbo Domini caeli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis virtus eorum. Psal. 32. 6.

Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil quod factum est. Joan. 1. 3. Ephes. 3. 9.

Quoniam in ipso condita sunt universa in caelis, & in terra, visibilia & invisibilia, sive throni, sive dominationes, sive principatus, sive potestates: omnia per ipsum & in ipso creata sunt. Coloss. 1. 16. Hebr. 1. 2.

Christus manet in aeternum.

Juravit Dominus, & non ponitebit eum, tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedech. Psal. 109. 4.

Multiplicabitur ejus imperium, & pacis non erit finis: super solium David, & super regnum ejus sedebit: ut confirmet illum, & corroboret in iudicio & iustitia, a modo & usque in sempiternum. Isa. 9. 7.

Et dedit ei potestatem, & honorem, & regnum: & omnes populi, tribus, & linguae ipsi servient: Potestas ejus, potestas aeterna, quae non auferetur: & regnum ejus, quod non corrumpetur. Dan. 7. 14.

Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege (Psal. 109. v. 4.) quia Christus manet in aeternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis? Joan. 12. 34.

Christus est leo.

ET unus de senioribus dixit mihi: Ne flevieris: Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, & aperire librum, & solvere septem signacula ejus. Apoc. 5. 5.

Christus est stella matutina.

Et habemus firmiorem propheticum sermone: cui benefactis attendentes, quasi lucerna lucens in caliginoso loco, donec dies eluceat, & lucifer oriatur in cordibus vestris. 2. Petr. 1. 19.

Ego Jesu mihi Angelum meum, testificari vobis haec in Ecclesiis. Ego sum radix, & genus David, stella splendida & matutina. Apoc. 22. 16.

Christus est unum cum Patre.

Ego & Pater unum sumus. Joan. 10. 30.

Non creditis quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba quae ego loquor vobis a me ipso non loquor: Pater autem in me manens, ipse facit opera. Ibid. 14. 10. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Ibid. 14.

Ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misisti. Ibid. 17. 21.

Dicentibus hic est Christus, aut ibi, non est credendum.

Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nolite credere. Surgent enim Pseudochristi & Pseudoprophetae, &c. Matth. 24. 23. Item Marc. 13. 21. ad verbum habetur.

Et dicent vobis: Ecce hic, & ecce illic, Nolite ire, neque sequeimini. Nam sicut fulgur coruscans de sub caelo, in ea, quae sub caelo sunt, fulget; ita erit Filius hominis in die sua. Luc. 17. 23.

Christus novit omnia.

Nunc scimus, quia scis omnia, & non opus est tibi, ut quis te interroget: in hoc credimus, quia a Deo existi. Joan. 16. 30.

Dicit ei tertio: Simon Joannis amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? Et dixit ei: Domine, tu omnia nosti: tu scis, quia amo te. Ibid. 22. 17. Apoc. 1. 23.

Christus sibi reputat fieri quod Christianus sit.

Otion fuge, quae habitas apud filium Babylonis: quia haec dicit Dominus exercituum: Post gloriam misit me ad gentes, quae spoliaverunt vos: qui enim tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei. Zach. 2. 27.

Qui calumniantur egentem, exprobrat factori ejus: honorat autem eum, qui miseretur pauperis. Prov. 14. 31.

Qui despicit pauperem, exprobrat factori ejus: & qui ruina latatur alterius, non erit impunitus. Ibid. 17. 5.

Quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aequae frigidae tantum in nomine discipuli: amen dico vobis, non perdet mercedem suam. Matth. 10. 42. Item Cap. 18. 5.

Eluviini enim, & dedistis mihi manducare, &c. Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. Ibid. 25. 35.

Qui enim non est adversum vos, pro vobis est. Marc. 9. 39.

Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit. Luc. 10. 16.

Itaque qui haec spernit, non hominem spernit, sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis. 1. Thess. 4. 8.

Christiani appellantur fideles.

Quem cum (*sc. Barnabas Saulum*) invenisset, perduxit Antiochiam: Et annum totum conversati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochie discipuli Christiani. *Act. 11. 25.*
 Agrippa autem ad Paulum: In modico fuaes me Christianum fieri. Et Paulus: Opto lapid Deum & in modico & in magno non tantum te, sed etiam omnes, qui audiunt; hodie fieri tales qualis & ego sum, exceptis vinculis his. *Ibid. 26. 28.*
 Si quis confidit sibi, Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita & nos. *1. Cor. 10. 7.*

Christiani dicuntur sancti, quia sanctitatem profitentur.

Et cum vocasset sanctos & viduas, assignavit eam vivam. *Act. 9. 41.*
 Omnibus qui sunt Romae dilectis Dei, vocatis sanctis (*scilicet gratia & pax*). *Rom. 1. 7.*
 Necessitatis sanctorum communicantes. *Ibid. 12. 13.*
 Nunc igitur proficiscar in Jerusalem ministrare sanctis. *Ibid. 15. 25.*
 Salutem & Juliam, Nereum & sororem eius, & Olympiadem, & omnes, qui cum eis sunt, sanctos. *Ibid. 16. 15.*
 Ecclesiae Dei quae est Corinthi, sanctificatis in Christo Jesu, vocatis sanctis, cum omnibus, qui invocant nomen Domini nostri Jesu Christi, &c. *1. Cor. 1. 2.*
 Audet aliquis vestrum, habens negotium adversus alterum, judicari apud iniquos, & non apud sanctos? *Ibid. 6. 1.*
 Non enim est dilectionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus Ecclesiis sanctorum docetur. *Ibid. 14. 33.*

Paulus Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater, Ecclesiae Dei quae est Corinthi, cum omnibus sanctis, qui sunt in universa Achaia. *2. Cor. 1. 1.*
 Nam de ministerio, quod sit in sanctos, ex abundantia est mihi scribere vobis. *Ibid. 9. 1.*
 Salutate invicem in osculo sancto: Salutem vos omnes sancti. *Ibid. 13. 12.*
 Paulus Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, omnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Jesu. *Eph. 1. 1.*
 Propterea & ego audiens fidem vestram, quae est in Domino Jesu, & dilectionem in omnes sanctos. *Ibid. 4. 15.*
 Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia haec, &c. *Ibid. 3. 8.* Ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, & sublimitas, & profundum. *Ibidem 18.*

Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem pastores & doctores, ad consummationem sanctorum, in opus ministerii, in edificationem corporis Christi. *Ibid. 4. 11.*
 Per omnem orationem & obsecrationem orantes omni tempore in Spiritu: & in ipso vigilantes in omni instantia, & obsecratione, pro omnibus sanctis. *Ibid. 6. 18.*
 Paulus & Timotheus servi Jesu Christi, omnibus sanctis, in Christo Jesu, qui sunt Philippis, &c. *Philipp. 1. 1.*

Salutate omnem sanctum in Christo Jesu. *Ibid. 4. 21.*
 Paulus Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater, iis qui sunt Colossis, sanctis & fidelibus fratribus in Christo Jesu. *Coloss. 1. 1.*
 Adjuro vos per Dominum, ut legatur epistola haec omnibus sanctis fratribus. *1. Thess. 5. 27.*
 Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis & ministratis. *Hebr. 6. 10.*
 Salutate omnes praepositos vestros & omnes sanctos. *Ibid. 13. 24.*

Christiani falsi.

Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum. *Exod. 20. 7.*
 Nec pollues nomen Dei tui. *Levit. 19. 12.*
 Nec pollutis nomen meum sanctum. *Ibid. 22. 32.*
 Tantummodo invocetur nomen tuum super nos, auster opprobrium nostrum. *Isa. 4. 1.*
 Qui autem negaverit me coram hominibus, negabo & ego cum coram Patre meo. *Matth. 10. 33.*
 Domine, nonne bonum semen (*scilicet fidei*) seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania (*perversorum operum & haeresium*)? *Ibid. 13. 27.*
 Confitentur se nosse Deum, factis autem negant. *Tit. 1. 16.*
 Tu credis quoniam unus est Deus: Bene facis: & demones credunt, & contremiscunt. *In hoc te mirus mali sunt, quia tu non times, & illi contremiscunt.* *Jacob. 2. 19.*
 Ministrare in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, in scientia autem, absti-

nentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autem amore fraternitatis, in amore autem fraternitatis caritatem. *1. Petr. 4. 5.*
 Et in hoc scimus, quoniam cognovimus eum (*per fidei*) si mandata ejus observemus. Qui dicit se nosse eum (*Deum*) & mandata ejus non custodit, mendax est. *1. Joan. 2. 3.*

Christiani quoviam est, ut vivit Christus.

Ego enim per legem, legi mortuus sum; ut Deo vivam: Christo confusus sum cruci. *Gal. 2. 19.*
 Si autem in luce ambulamus sicut & ipse est in luce: societatem habemus ad invicem, & sanguis Jesu Christi filii ejus emundat nos ab omni peccato. *1. Joan. 1. 7.*
 Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulat. *Ibid. 2. 6.*
 Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. *Ibid. 3. 3.*

Christiani erunt in Christo.

Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. *Johan. 12. 26.*
 Quia vado parare vobis locum: & si abiero, & preparavero vobis locum, iterum venio, & accipiam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis. *Ibid. 14. 2.*
 Pater, quos delisti mihi, volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum: ut videant claritatem meam, quam delisti mihi: quia dilexisti me ante constitutionem mundi. *Ibid. 17. 24.*

Cibus qui Judaeis prohibetur.

Si bos cornu percusserit virum aut mulierem, & mortui fuerint, lapidibus obruetur: & non comedetur carnes ejus, dominus quoque bovis innocens erit. *Exod. 21. 28.*
 Viri sancti eritis mihi: carnem quae a bestis fuerit praeparata, non comedetis: sed prolicietis caribus. *Ibid. 22. 31.*
 Jure perpetuo in generationibus & cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem, nec alipem omnino comedetis. *Levit. 3. 17.*
 Loquere filiis Israel: Adipem ovium, & caprae, non comedetis. *Ibid. 7. 25.*
 Quidquid autem ruminat quidem, & habet ungulam, sed non dividit eam, sic ut camelus, & cetera, non comedetis illud, & inter immunda reputabit. *Ibid. 11. 4.*
 Homo quilibet de domo Israel, & de advenis, qui percussit inter eos, si comederit sanguinem, obfudabo faciem meam contra animam illius, & disperdam eam de populo suo. *Ibid. 17. 10. & v. 13.*
 Non comedetis cum sanguine. Non augurabimini, nec observabitis somnia. *Ibid. 19. 26.*
 Deut. 12. 16.

Hoc solum cave, ne sanguinem comedas: sanguis enim eorum pro anima est; & idcirco non debes animam comedere cum caribus: sed super terram fundes quasi aquam. *Deut. 12. 23.*
 Quae abique pinnulis & squamis sunt, ne comedatis, quia immunda sunt. *Ibid. 14. 10.*

Ciborum & potus in conviviis luxus. Vides etiam ebrietatem & gulae & praecipua Convivia.
Cithara & lyra & tympanum & tibia, & vinum in conviviis vestris, & opus Domini non respicitis, nec opera manuum ejus consideratis. *Isa. 5. 12.*
 Ecce haec sunt iniquitas Sodome sororis tuae, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius & filiarum ejus: & manum egeno & pauperi non porrigebat. *Ezech. 16. 49.*
 Homo quidam erat dives, qui induebatur purpura & bysso: & epulabatur quotidie splendide. *Luce. 1. 24.*

Attendite autem vobis, ne forte graventur corda vestra in crapula & ebrietate, & curis hujus vite: & superveniat in vos repentina dies illa, *1. Petr. 16. 19.*
 Sicut in die honeste ambulamus; non in comestationibus & ebrietatibus, non in cubilibus, & in pudicitis, non in contentione & amulatione. *Rom. 13. 13.*
 Sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem Gentilium consummandam his, qui ambulaverunt in luxuria, desideriis, violentiis, comestationibus, potationibus, & illicitis idolorum cultibus. *2. Petr. 4. 3.*

Cibare abstinentes, seu Sani laborantes.

Ammoneis & Moabitae etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini nisi in aeternum: quia noluerunt vobis occurrere cum pane & aqua in via quando egressi estis de Aegypto; &c. *Deut. 23. 3.*
 Dixitque ad viros Soccod: Date obsecro panes populo, qui mecum est, quia valde defecerunt, &c. *Judit. 8. 5.*
 Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quocumque panes, da mihi, aut quidquid inveneris. Et respondens sacerdos (*Achimilech*) ad David, ait illi: Non habeo lactos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri, maxime a mulieribus? &c. *1. Reg. 21. 3.*
 Frange

Frangere sursum panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: dum videris nam domi operi eum, & carnem tuam ne despexeris. *Isa. 58. 7.*
 Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitiivi, & dedistis mihi bibere, &c. *Matth. 25. 35.*

Cibus sumendus cum gratiarum actione. Vide Gratia.

Sibi delectus habendus. Vide Assuetudo.

Cilicium. Vide Austeritas vestium.

TITULUS XXVII

Circumcisio carnalis & spiritualis.

ET circumcidit (*Abraham*) eum (*Isaac*) octavo die, sicut praeceperat ei Deus. *Gen. cap. 21. v. 4.*

Tulit illico Saphora acutissimam petram, & circumcidit praeputium filii sui, &c. *Exod. 4. 25.*
 Omnis autem serpens emptitius circumcidetur, & sic comedet. *Ibid. 12. 44.*

Et die octavo circumcidetur infantulus. *Levit. 12. 3.*
 Circumcidite igitur praeputium cordis vestri, & cervicem vestram, ne induretis amplius.

Deut. 10. 16.

Circumcidet Dominus Deus tuus cor tuum, & cor feminis tui: ut diligas Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua, ut vivere possis. *Ibid. 30. 6.*

Fac tibi cultros lapideos, & circumcidite secundo filios Israel. *Josue. 5. 2.*
 Tunc Achior videns virtutem, quam fecit Deus Israel, relicto gentilitatis ritu, & credidit Deo, & circumcidit carnem praeputii sui, & appositus est ad populum Israel, &c. *Judith. 14. 6.*

Hec dicit Dominus Deus: Omnis alienigena incircumcisus corde, & incircumcisus carne, non ingredietur sanctuarium meum: omnis filius alienus, qui est in medio filiorum Israel.

Exod. 34. 9.

Circumcidimini Domino, & auferite praeputia cordium vestrorum, viri Juda, & habitatores Jerusalem: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendantur, & non sit qui extinguat, propter malitiam cogitationum vestrarum. *Jerem. 4. 4.*

Cui loquar? & quem contestabor, ut audiat? Ecce incircumcise aures eorum, & audire non possunt: ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium, & non suscipiunt illud. *Ibid. 6. 10.*

Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & visitabo super omnem, qui circumcisum habet praeputium. *Ibid. 9. 25.*

Et factum est in die octavo, venerat circumcidere puerum (*Joannem*), & vocabant eum nomine patris sui Zachariam. *Luc. 1. 59.*

Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer: vocatum est nomen eius Jesus, quod vocatum est ab Angelo priusquam in utero conciperetur. *Ibid. 2. 21.*
 Propterea Moyses dedit vobis circumcisionem, non quia ex Moysse est, sed ex patribus, & in sabbato circumciditis hominem. *Jean. 7. 22.*

Et dedit illi testamentum circumcisionis: & sic genuit Isaac, & circumcidit eum die octavo. *Abra. 7. 8.*

Nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non potestis salvari. *Ibid. 15. 1.*
 Hunc (*Timotheum*) voluit Paulus secum proficisci: & assuens, circumcidit eum, propter Judaeos, qui erant in illis locis. *Ibid. 16. 3.*

Sed qui in abscondito Judaeus est: & circumcisio cordis in spiritu, non littera: cujus laus non ex hominibus, sed ex Deo est. *Rom. 2. 29.*

Circumcisio nihil est, & praeputium nihil est: sed observatio mandatorum Dei. *1. Cor. 7. 19. Gal. 6. 12.*

Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu servimus Deo, & gloriamur in Christo Jesu, & non in carne fiduciam habentes, &c. *Philip. 3. 3.*

In quo & circumcisus estis, circumcisio non manufacta in exspoliatio corporis carnis, sed in circumcisio Jesu Christi: consepulti ei in baptismo. *Colos. 2. 11.*

TITULUS XXVIII

Civitas superna.

EXspectabat enim fundamenta habentem civitatem (*Abraham*) cujus artifex & conditor Deus. *Hebr. 11. 10.*

Sed accessit ad Sion montem, & civitatem Dei viventis, Jerusalem caelestem. *Ibid. 12. 22.*
 Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. *Ibid. 13. 14.*

Et murus civitatis habens fundamenta duodecim.

Chri-

Et fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata &c. Et templum non vidi in ea. *Apoc. v. 19.*

Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, & Agnus. *Ibid. v. 22.*

Et civitas non eget sole neque luna, ut luceant in ea: nam claritas Dei illuminat eam. *Apoc. v. 3.*

Civitas terrena, pietate gubernatur.

Si habitaverit advena in terra vestra, & moratus fuerit inter vos, non exproberis ei: sed sit inter vos quasi indigena, & diligetis eum, quasi vosmetipsos: fuistis enim & vos adveni in terra Aegypti. *Levit. 19. 33.*

In bonis iustorum exultabit civitas. *Prov. 11. 10.*

Ubi non est gubernator, populus corruet. *Ibid. v. 14.*

Qualis rector est civitatis, tales & inhabitantes in ea. *Eccles. 10. 2.* Civitates inhabitantur per sensum potentium: felices prudentium. *Ibid. v. 3.*

Urbs fortitudinis nostrae Sion Salvator, ponetur in ea murus & autemurale. Aperite portas, & ingreditur gens justa cultodiens veritatem. *Isai. 26. 2.*

Impietate derelinquitur.

Praecipita Domine, divide linguas eorum, quoniam vili iniquitatem, & contradictionem in civitate. Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas, & labor in medio eius, & iniustitia. Et non deficiet de plateis ejus usura & dolus. *Isai. 54. 10.*

Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam. *Psalm. 126. 1.*

Benedictio iustorum exaltabit civitatem: & ore impiorum subvertetur. *Prov. 11. 11.*

Homines pestilentes dissipant civitatem: sapientes vero avertunt furorrem. *Ibid. 29. 8.*

Sufurro & bilinguis maledictus: multos enim turbabit pacem habentes. Lingua terribilior multos commovet, & dispersit illos de gente in gentem. Civitates muratas divitum destruxit, & domos magnatorum eversit. *Eccles. 28. 15.*

Et eris deserta: quia oblita es Dei Salvatoris tui, & fortis adiutoris tui non es recordata. *Isai. 17. 9.*

Vz qui aedificat civitatem in sanguinibus, & preparat urbem in iniquitate. *Habac. 2. 12.*

TITULUS XXVIII

Clavis mortis.

ET dabo clavem domus David super humerum ejus: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit, qui aperiat. *Isa. 22. 22.*

Ecce sum vivens in saecula saeculorum, & habeo claves mortis & inferni. *Apoc. 1. 18.*

Hec dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David: qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit. *Ibid. 3. 7.*

TITULUS XXIX

Cogitatio.

Cogitationes pravae odiis Dei.

ET unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris: & juramentum mendax ne diligatis: omnia enim haec sunt, quae odi, dicit Dominus. *Zach. 8. 17.*

Homo apostata, vir iustus, graditur ore perverto, aperit oculis, terit pede, digito loquitur, pravo corde machinatur malum, & omni tempore iurgia seminat. *Prov. 6. 7.*

De corde enim exeunt cogitationes malae, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiae. *Matth. 15. 19.*

Ab intus enim de corde hominum malae cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, &c. *Matth. 7. 21.*

Cogitationes cordis notis Dei.

Tu exaudiens in caelo in loco habitacionis tuae, & propitius eris, & facies, ut desineat, quae secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus: quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum. *3. Reg. 8. 39.*

Tu exaudiens de caelo, de sublimi scilicet habitaculo tuo: & propitius, & redde unicuique secundum vias suas, quas nosti cum habere in corde suo: tu enim solus nosti corda filiorum hominum. *2. Paral. 6. 30.*

Et quia opus ei non erat, ut quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat, quid esset in homine. *Jean. 2. 25.*

Nulla cogitatio latet Deum.

Scio quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio. *Jos. 42. 2.*
 Cognovit enim Dominus omnem scientiam, & insipit in signum aevi, amittens quae praeterierunt, & quae superventura sunt, revelans vestigia oculorum. *Eccles. 40. 19.*

Theos. Bibl.

Vz